

Elämyksiä ja kokemuksia Erasmus+ -liikkumisjaksolta

Osallistuin Erasmus+-liikkuvuuteen kolmen kollegani kanssa Kreikan Larissassa 23.9.-2.10.2022 järjestetyille kurssille Training Course of Integrative and Interactive Approaches to Teaching through Arts.

Minun lisäksi kurssille osallistuivat Meri-Pohjolan opistopiirin aktiivitoimijat

Hultqvist Anu, Jokihelmen opiston rehtori

Joensuu Anna-Maija, Raahe-opiston apulaisrehtori ja

Ojalampi Merja Sotkamon sivistysjohtaja ja Sotkamon kansalaisopiston rehtori.

Kurssimme sisälsi paljon teoreettisista ja keskusteleivin menetelmin toteutettuja luentoja ja esitelmiä, jota piti pääsääntöisesti ohjaamme, lukion rehtori Konstantinos Oikonomou.

Pääsimme tutustumaan moniin eri oppilaitoksiin (kunnallinen peruskoulu, yksityinen peruskoulu, yksityinen erityiskoulu, lukio, aikuislukio), gallerioihin ja museoihin Larissassa.

Koska kurssin muut osallistujat olivat peruneet osallistumisensa, saimme todella intensiivisen opetuksen ja opastuksen kreikkalaiseen koulutuskulttuuriin. Kaikki opetus ja opastus tapahtui englannin kielellä meille. Vaikka me neljä kurssilaista olimme kaikki suomalaisia ja vieläpä ennalta tuttuja toisillemme, annoimme itsellemme täydet mahdollisuudet niin kielen kuin kreikkalaisen kulttuurin oppimiselle.

Yhteinen kieleemme ja tuttuutemme toisten kanssa lisäsi näkemiemme ja kokemiemme asioiden välitöntä reflektointia ja luonnollisesti myös asioiden kertaamista jokaisen päivän iltana, matkoilla tutustumiskohteisiin, työpajoissa sekä paluumatkamme aikana. Reflektointia tehtiin kaikilla mahdollisilla koulutusaloille ajatellen suomalaista koulujärjestelmää, vapaata sivistystyötä ja taiteen perusopetusta kansalaisopistoissa sekä taiteiden merkityksestä ihmisten kokonaisvaltaiselle hyvinvoinnille taidetta itse tehden ja valmiista taidetuoksista nauttien.

Tutustuimme kouluissa ja museoissa toteutettuun taidehistoria- ja taideopetukseen ja osallistuimme museoiden ja taidegallerian työpajoihin. Opimme käytännönläheistä taiteiden integroimista mm. vieraiden kielten opintoihin, kulttuurin ja historian opetukseen sekä taiteiden välistä yhteistyötä eri ikäisten lasten ja nuorten opetuksessa.

Kreikkalaisten oppilaitosten monipuolinen taideintegrointi oli erinomaisen kekseliästä ja luovaa. Näin siitäkin huolimatta, että monet resurssit (materiaalit, koneet, laitteet, koulujen tilat ja varustelu) olivat erittäin niukat.

Henkilöstöjen luovuus ja kekseliäisyys sekä huikeat taidepedagogien taidot näkyivät mm. koulujen käytävillä suurina yhteistaideteoksina, museoiden monipuolisissa taideopetustiloissa ja erityisinä tapahtumina, joita mm. museot järjestivät kaupunkilaisille.

Haastattelimme eri aineiden opettajia taideopetuksesta ja taiteiden merkityksestä ihmisille ja heidän oppilailleen. Keskustelimme keskenämme monista uusista ideoista, joita saimme paikallisilta koskien mm. yhteistyön lisäämistä paikallisten taiteilijoiden kanssa.

Tutustuimme Larissaan, sen nähtävyyksiin ja kulttuuriin monilla kävelymatkoillamme kouluihin ja museoihin sekä vähäisellä vapaaajallamme. Hyvin vaikuttava kokemus oli, kun paikallinen museo (Pappas Mill) järjesti kulttuuri- ja taidetapahtuman, jossa kaksi kreikkalaista tanssijaa esitti tanssiteoksen museon ulkoseinällä ja piha-alueella.

Kaupunkikierroksilla kävimme arkeologisilla kaivauksilla ja Roomalaiskatolisessa kirkossa. Iltakävelyllä piipahdin hotellimme vastapäisessä kauniissa liikehuoneistossa, joka osoittautui olemaan paikallisten taiteilijoiden yhteisöön ja myymälä ja paikka, jossa järjestettiin avoimia kursseja korunvalmistuksesta, kädentaitojen ja kuvataiteen eri tekniikoista, tanssilajeista. Kutsuin kollegani paikan päälle, minkä jälkeen saimme mielenkiintoisen yritysesittelyn. Kuka tahansa pystyi ostamaan tästä paikasta kurssin / opetusta ja taiteilijat itse toimivat opettajina.

Kävimme myös koululaisten taidenäyttelyn avajaisissa, jossa oli paikalla nuorten, heidän vanhempien ja opettajien lisäksi kaupungin apulaispormestari, mistä saimme idean kutsua meidänkin oppilastöiden näyttelynavajaisiimme kaupungin johtoa ja luottamushenkilöitä.

Yhden päivän retki tehtiin Meteoraan, joka on luonto- ja luostarialue Kalampákan kunnassa Thessaliassa keskisessä Kreikassa. Alueella sijaitsee useita ortodoksisia luostareita, jotka on rakennettu luonnon hiekkakivikallioon ajan saatossa muovaamien korkeiden kalliopylväiden päälle. Meteora on Kreikan toiseksi suurin ja merkittävin luostarialue Athosvuoren jälkeen. Alueella on nykyisin kuusi toiminnassa olevaa luostaria, joista suurin on Suuren Metéoron luostari. Luostarit on pääosin rakennettu 1300–1500-luvuilla. Meteora on Unescon maailmanperintökohde.

Pääsimme käymään myös tiedekeskuksessa, jossa mm. opiskelijaryhmät, me mukaan lukien, saavat kokea saman Meteoran synty ja historia 3D-dokumenttielokuvana.

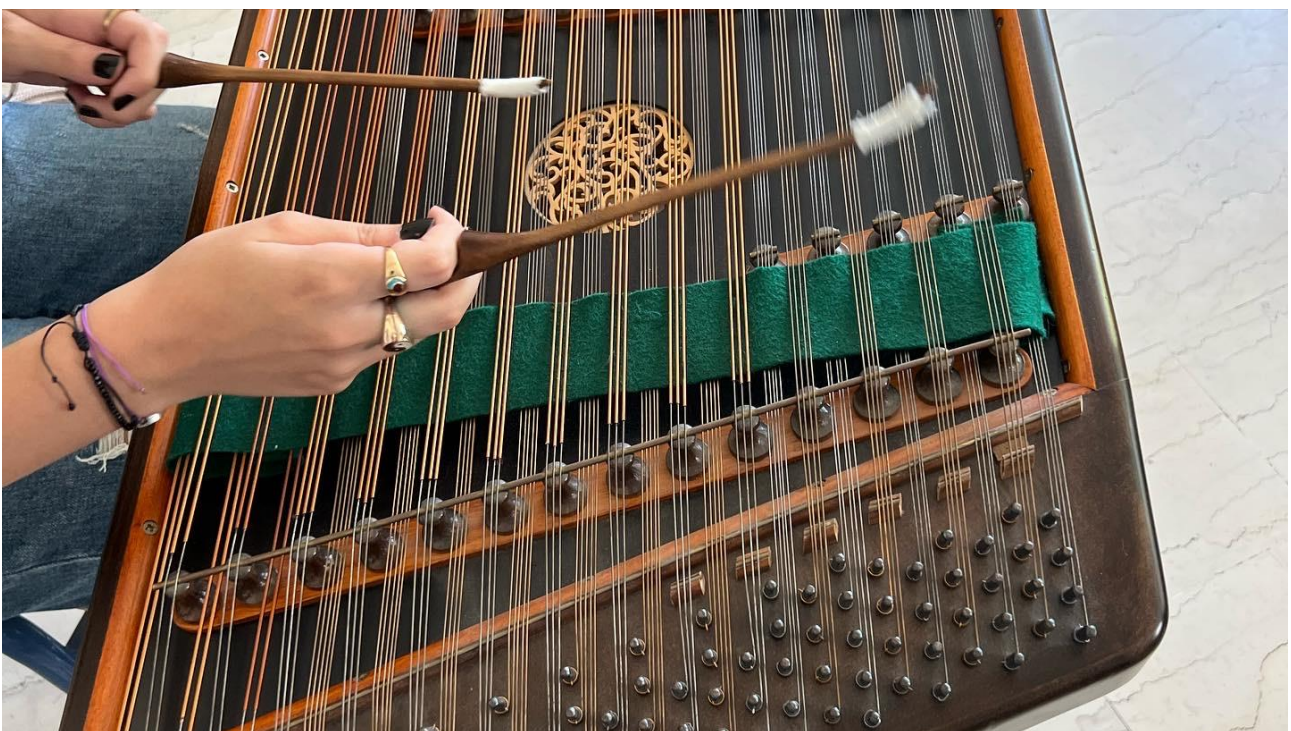
Pääsin nyt toisen kerran käymään Meteorassa ja kokemukseni oli yhtä vahva kuin ensimmäiselläkin kerralla. On käsittämätöntä, miten ihmeessä luostarit on pystytty rakentamaan satoja vuosia sitten silloisilla menetelmillä ja välineillä!

Työhöni liittyvät tärkeimmät kokemukset liikkuvuuden aikana

Minua ihastutti erityisesti kaikkia osallistavat taidemenetelmät ja yhteistyönä tehtävä taide-
teokset, jolloin oppilaiden sosiaaliset ja yhteistyötaidot kehittyvät saman aikaisesti. Tutus-
tumiskohteiden oppilaitoksissa oli taideaineiden opettajia myös alakouluissa, mikä lisää
opetuksen laatua ja integraatiota eri aineiden välillä. Taidehistorian, erityisesti Kreikan kult-
tuurin ja paikallishistorian arvostus näkyi koulujen ja museoiden taideopetuksessa, minkä
innostuksen soisi näkyvän myös Suomessa.

Musiikkioppilaitoksessa minua ihastutti monen
ikäisten oppilaiden yhteisöto eli nuoremmat op-
pivat vanhempien oppilaiden rinnalla, mallista ja kannustamana. Opettajat olivat upeita
ammattilaisia ja innostajia. Eri soittimista kootut orkesterit ja kokoonpanot oppimismenetel-
mänä yksilöopetuksen lisäksi on se, mihin meidän tulee jatkossa kiinnittää huomiota
omissa oppilaitoksissamme.

Opettajien pedagogiset menetelmät vaihtelivat. Opetuksessa oli paljon hyvää ja osallistavaa, mutta näin ja koin myös "puolesta tekemistä" eli opettaja näytti mallia kädestä pitäen ja lopulta valmisti oppilaan tuotteen.

Kaikkien lopputuloksen piti näyttää samalta, alkuperäisen mallin näköiseltä, mikä eroaa suomalaisesta ajatuksesta persoonallisen ja luovan ilmaisun vapaudesta. Kokemus oli, että ensin pitää oppia tekniikka oikein, jotta voi tehdä asioita luovasti.

Erityisoppilaiden kohdalla suomalainen pedagogiikka on opiskelijälähtöisempää ja osallistavampaa kuin näkemässämme kreikkalaisessa koulussa. Toki pitää muistaa, että näimme meille tehtyjä "esityksiä" jolloin opettaja ei välttämättä aktivoinut kaikkia oppilaita vaan keskittyi enemmän lopputuloksen kannalta "onnistuvampiin" oppilaisiin. Tästä havainnosta keskustelimme ryhmässämme vielä jälkikäteenkin.

Alueen ja paikallisen kulttuurin, perinteen ja nähtävyyksien arvostus oli Larissassa korkealla. Tästä meidän pitäisi ottaa mallia. Vaikka historiamme ei ole yhtä pitkä ja monimuotoinen kuin Kreikassa, on meillä varmasti paljon kansallista, alueellista ja paikallista hyvää ja arvokasta luontoa, taidetta ja perinnettä, josta voimme ammentaa oman taideopetuksemme aiheita ja ideoita sekä integraatiota muihin aineisiin.

Taiteiden välisyyttä meidän tulee edistää paljon enemmän omissa organisaatioissamme ja luoda yhteistyösuhteita mm. yhdistysten, museoiden, kirjastojen ja gallerioiden kanssa uusien taidepainotteisten toimien aktivoimiseksi.

Toisella tavalla kaksi yhtä huikeaa kokemusta liittyy oppilaitosvierailuihin kun kävimme erityiskoulussa, jossa opettaja soitti kosketinsoitinta ja laulatti oppilaitaan. Laulu oli todella kaunis kreikkalainen laulu. Saman laulun kuulin hotellissani yhtenä iltana, kun satuin aukaisemaan television "oikealta kanavalta oikealla hetkellä": kuuntelin yli tunnin kestävän upean kreikkalaisen musiikin konsertin, joka oli kuvattu meren rannalla pimeässä yössä, kauniissa yövalaistuksessa. Ison orkesterin säestämänä esiintyi kolme solistia laulaen yhdessä ja erikseen kreikkalaista musiikkia. Sain huikean musiikillisen taide-elämyksen, jonka muisto säilyy kauan.

Kokonaisuudessaan antoisa ja monien oppimiskokemusten ja havaintojen sisältämä Erasmus-matka!

Englannin kielen kielitaidon kehittyminen.

Verkostoituminen Kreikan Larissan eri toimijoiden kanssa. Tiedän, että yhteistyö jatkuu paikallisten oppilaitosten kanssa. Tiedän, että yhteistyö jatkuu Pricalican toimijoiden kanssa.

Tämän ja aiemman (vuonna 2018) Erasmus -matkani aikana luodut kontaktit saivat aikaan sen, että Pricalica toi ensimmäisen Erasmus ryhmän Suomeen, Ouluun. Ryhmä vieraili Oulu-opistolla epävirallisena tutustumiskohteena torstaina 20.10.2022. Ryhmässä oli ranskalaisia, italialaisia, espanjalaisia, saksalaisia ja kreikkalaisia osallistujia, jotka ihastuivat suuresti niin kansalaisopistomme toimintaan kuin tapaamme esitellä toimintaamme.

